

รัฐอิสลามเอมิเรตส์อัฟกานิสถาน (Islamic Emirate of Afghanistan)

เมืองหลวง คาบูล

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียใต้ ค่อนไปทางเอเชียกลาง บริเวณเส้นละติจูดที่ 33 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 65 องศาตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 652,230 ตร.กม. ไม่มีทางออกทะเล เป็นจุดเชื่อมต่อเอเชียตะวันออก เอเชียใต้ และเอเชียกลาง ทำให้มีความสำคัญในทางภูมิรัฐศาสตร์ และได้รับความสนใจจากประเทศมหาอำนาจมาโดยตลอด

อาณาเขต ความยาวของเส้นพรมแดนทั้งหมด 5,987 กม.

ทิศเหนือ	ติดกับทาจิกิสถาน (1,357 กม.) เติร์กเมนิสถาน (804 กม.) และอุซเบกิสถาน (144 กม.)
ทิศใต้ และตะวันออก	ติดกับปากีสถาน (2,670 กม.)
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดกับจีน (91 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับอิหร่าน (921 กม.)

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง มีที่ราบอยู่ทางเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ แหล่งน้ำธรรมชาติมีจำกัด ส่วนใหญ่รับน้ำจากแหล่งน้ำที่มีต้นทางในประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งน้ำที่เกิดจากหิมะละลาย การขาดการพัฒนาชลประทานทำให้ไม่สามารถกระจายน้ำไปยังพื้นที่ต่าง ๆ และส่งผลให้อัฟกานิสถานต้องประสบปัญหาภัยแล้ง

ภูมิอากาศ แล้งและกึ่งแล้ง มี 4 ฤดู ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ระหว่าง มี.ค.-พ.ค. อาจมีฝนและหิมะละลาย ฤดูร้อน ระหว่าง มิ.ย.-ส.ค. อากาศร้อน โดยเฉพาะทางตะวันตกเฉียงใต้บางพื้นที่อุณหภูมิสูงกว่า 35 องศาเซลเซียส ยกเว้นพื้นที่แถบภูเขา อากาศไม่ร้อนจัด และเย็นในตอนกลางคืน ฤดูใบไม้ร่วง ระหว่าง ก.ย.-พ.ย. และฤดูหนาว ระหว่าง ธ.ค.-ก.พ. อากาศหนาวจัด และมีหิมะปกคลุมเกือบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ บางพื้นที่ติดลบ 15-20 องศาเซลเซียส ภัยธรรมชาติที่เกิดบ่อย คือ แผ่นดินไหวและภัยแล้ง

ประชากร 40,167,798 คน (พ.ย. 2564) ประกอบด้วยเชื้อสายประกอบด้วยเชื้อสายปชตุนหรือปาทาน 42% ทาจิก 27% ฮาซารา 9% อุซเบก 9% ไอมัก 4% และอื่น ๆ 4% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 41.82% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 55.53% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.65% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 65.98 ปี ชาย 64.5 ปี หญิง 67.6 ปี อัตราการเกิด 37.5 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 13.2 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.37%

ศาสนา อิสลามนิกายซุนนี 84.7%-89.7% อิสลามนิกายชีอะฮ์ 10%-15% และอื่น ๆ 0.3%

ภาษา ภาษาราชการ ได้แก่ อัฟกันเปอร์เซีย หรือดารี 77% และปัสโต 48% ภาษาอื่น ๆ ได้แก่ เติร์ก 3% และภาษาถิ่นอีกประมาณ 30 ภาษา 4%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 38.2% ชาย 52% หญิง 24.2% อย่างไรก็ดี แม้มีปัญหาทางการศึกษา เนื่องจากการขาดแคลนงบประมาณและบุคลากรทางการศึกษา ปัญหาความมั่นคงภายในและค่านิยมทางวัฒนธรรม แต่ชาวอัฟกันที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกและเขียนได้ โดยกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund-UNICEF) ประเมินว่ามีผู้หญิงที่ไม่ได้รับการศึกษากว่า 80% ส่วนผู้ชายประมาณ 50% โรงเรียนประมาณ 700 แห่งต้องปิดทำการ เนื่องจากปัญหาความไม่สงบภายใน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการอัฟกานิสถาน ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก สนง.เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐฯ (US Agency for International Development-USAID) พยายามก่อสร้างโรงเรียนใหม่ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษามีมากกว่า 40 แห่งกระจายอยู่ตามจังหวัดสำคัญ เช่น Kabul University, American University of Afghanistan, Kandahar University, Herat University, Balkh University, Nangarhar University และ Khost University มีสถาบันการศึกษาวิชาทหารเพื่อฝึกและจัดการศึกษาแก่ จนท.ทหาร

การก่อตั้งประเทศ อัฟกานิสถานตั้งขึ้นจากการเข้าไปยึดครองพื้นที่ของชนเผ่าปาทานเมื่อศตวรรษที่ 18 โดยจัดตั้งราชวงศ์ปกครอง มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองกันดาฮาร์ก่อนจะย้ายไปยังคาบูลในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 อัฟกานิสถานกลายเป็นรัฐกึ่งชนในการแข่งขันอิทธิพลระหว่างสหราชอาณาจักรกับสหภาพโซเวียตก่อนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 19 ส.ค.2462 มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐบาล จนกระทั่งการยึดอำนาจปกครองเมื่อปี 2516

ต่อมา สหภาพโซเวียตเข้ายึดครองอัฟกานิสถานเมื่อปี 2522 ทำให้เกิดขบวนการมุญาฮิดีนต่อต้านสหภาพโซเวียต โดยการสนับสนุนของสหรัฐฯ และปากีสถาน ทำให้สหภาพโซเวียตถอนทหารออกไปเมื่อปี 2532 แต่อัฟกานิสถานยังประสบปัญหาสงครามกลางเมืองเนื่องจากการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองระหว่างกลุ่มต่าง ๆ จนกระทั่งกลุ่มตอลิบานซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาหัวรุนแรงที่ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนสอนศาสนาในปากีสถานสามารถยึดครองคาบูล และขึ้นปกครองประเทศเมื่อปี 2539 ก่อนจะถูกโค่นล้มจากการทำสงครามต่อต้านการก่อการร้ายของสหรัฐฯ เมื่อปี 2544 และเป็นการเริ่มต้นการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยครั้งใหม่ในอัฟกานิสถาน โดยได้รับการสนับสนุนจากประเทศตะวันตกทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และการทหาร

วันชาติ 19 ส.ค. (ได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2462)

การเมือง ปกครองแบบรัฐอิสลาม (Islamic Emirate) คล้ายคลึงกับโครงสร้างสายการบังคับบัญชาของกลุ่มตอลิบาน รวมอำนาจไว้ที่รัฐบาลกลาง มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร ส่วนการปกครองท้องถิ่นแบ่งเขตการปกครองเป็น 34 จังหวัด

ฝ่ายบริหาร : นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร มีรองนายกรัฐมนตรี 2 คน (ยังไม่กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง) มีคณะรัฐมนตรีจำนวน 33 คน ทั้งหมดเป็นสมาชิกกลุ่มตอลิบาน

ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ : รัฐบาลตอลิบานยกเลิกระบบการปกครองแบบรัฐสภาและใช้กฎหมายอิสลาม(ซารีอะฮ์) ปกครองประเทศ โดยรัฐบาลตอลิบานแต่งตั้ง Molavi Abdul Hakim Sharae ให้ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงยุติธรรม ซึ่งทำหน้าที่ออกกฎหมายโดยใช้หลักกฎหมายอิสลาม รวมทั้งแต่งตั้งผู้พิพากษาพิจารณาตีความตามหลักกฎหมายอิสลาม นอกจากนี้ รัฐบาลตอลิบานให้เจ้าหน้าที่เรือนจำซึ่งเคยปฏิบัติหน้าที่ในช่วงรัฐบาลประชาธิปไตยทำงานต่อไปร่วมกับผู้แทนของกลุ่มตอลิบาน

พรรคการเมือง : ยังไม่มีความเคลื่อนไหวของพรรคการเมืองหลังจากกลุ่มตอลิบานยึดอำนาจการปกครองและแต่งตั้งคณะรัฐบาลบริหารประเทศ

เศรษฐกิจ อัฟกานิสถานประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2544 หลังจากสหรัฐฯ และชาติพันธมิตรโค่นล้มรัฐบาลตอลิบานในขณะนั้น เนื่องจากเกิดการสู้รบระหว่างกลุ่มตอลิบานกับรัฐบาลประชาธิปไตยที่สหรัฐฯ สนับสนุน นอกจากนี้ อัฟกานิสถานยังเป็นแหล่งซ่องสุมของกลุ่มก่อการร้าย กลุ่มหัวรุนแรง กลุ่มติดอาวุธต่างๆ จำนวนมาก ทำให้เกิดความไม่สงบอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลประชาธิปไตยไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ เนื่องจากต้องเผชิญกับปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ปัญหาการทุจริต และภัยจากการก่อความไม่สงบ

การก่อการร้ายซึ่งยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ส่งผลให้ชาวอัฟกันส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจน ขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ที่อยู่อาศัย น้ำสะอาด ไฟฟ้า การเข้าถึงการบริการสาธารณสุข

ชาวอัฟกันส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยอัฟกานิสถานมีรายได้จากการส่งออกสินค้าเกษตรเพียงเล็กน้อย ทำให้ต้องพึ่งพางบประมาณจากสหรัฐฯ และประเทศผู้บริจาค 80% ของงบประมาณทั้งหมด อย่างไรก็ตาม หลังการยึดอำนาจของกลุ่มตอลิบันเมื่อ 15 ส.ค.2564 สหรัฐฯ ได้อายัดทรัพย์สินของธนาคารกลางอัฟกานิสถานจำนวน 9,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นอกจากนี้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก ระงับการเข้าถึงแหล่งเงินกู้ของอัฟกานิสถาน ทำให้รัฐบาลตอลิบันประสบปัญหาขาดแคลนงบประมาณเพื่อบริหารประเทศ ทั้งการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่และการดูแลประชาชน ปีงบประมาณ 21 ธ.ค.-20 ธ.ค.

สกุลเงิน ตัวอย่างสกุลเงิน : อัฟกานี (Afghani/AFN)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ : 1 ดอลลาร์สหรัฐฯ : 90.90 อัฟกานี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 2.77 อัฟกานี (ต.ค.2564)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2564)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 18,630 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : - 5%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 565 ดอลลาร์สหรัฐฯ

แรงงาน : 11,082,536 คน

อัตราการว่างงาน : 11.164%

อัตราเงินเฟ้อ : 4.71%

ผลผลิตทางการเกษตร : ฝิ่น ข้าวสาลี ผลไม้ ถั่ว ขนสัตว์ เนื้อแกะ และหนังแกะ

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอ สบู่ เพอร์นิเจอร์ รองเท้า ปู่ เสื้อผ้า อาหาร เครื่องดื่มที่ไม่ใช่แอลกอฮอล์ น้ำแร่ ซีเมนต์ พรมทอมือ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และทองแดง

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 517.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 6,368 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

มูลค่าการส่งออก : 1,050 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้าส่งออก : ฝิ่น ผลไม้ ถั่ว พรมทอมือ ผ้าขนสัตว์ ผ้าฝ้าย หนังสือ อัญมณี และยาสมุนไพร

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย และปากีสถาน

มูลค่าการนำเข้า : 8,932 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรและอุปกรณ์ อาหาร สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

คู่ค้าสำคัญ : จีน อิหร่าน ปากีสถาน คาซัคสถาน อุซเบกิสถาน และมาเลเซีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม ถ่านหิน ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี เหล็กกล้า และอัญมณี

การทหาร รัฐบาลตอลิบันแต่งตั้งนาย Mohammad Yaqoob ดำรงตำแหน่ง รักษาการ รมว. กระทรวงกลาโหม เมื่อ 7 ก.ย.2564 โดยสมาชิกตอลิบันบางส่วนทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามสถานที่สำคัญต่าง ๆ ทั้งในเมืองหลวงและเมืองสำคัญทั่วประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลตอลิบันมีแผนจะรับทหารประจำการจำนวน 150,000 นาย โดยเปิดโอกาสให้อดีตทหารประจำการในช่วงรัฐบาลประชาธิปไตยสมัครคัดเลือกด้วย

ปัญหาด้านความมั่นคง

1. ปัญหาการก่อการร้ายและการสู้รบรุนแรงภายในประเทศ รวมถึงการใช้อัฟกานิสถานเป็นพื้นที่บ่มเพาะแนวคิดความรุนแรง ฝึกฝนการใช้อาวุธ และฐานที่มั่นของกลุ่มก่อการร้าย ทั้งในประเทศและกลุ่มก่อการร้ายข้ามชาติ ส่งผลให้ชาวอัฟกันกว่า 6 ล้านคนต้องอพยพลี้ภัยออกนอกประเทศ ส่วนใหญ่อยู่ในปากีสถานและอิหร่าน

2. ปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะฝิ่น ซึ่งอัฟกานิสถานเป็นพื้นที่เพาะปลูกและส่งออกฝิ่นรายใหญ่ที่สุดของโลกหรือคิดเป็น 87% นอกจากนี้ มีการขยายพื้นที่ปลูกฝิ่นจาก 201,000 เฮกแตร์ เป็น 328,000 เฮกแตร์ ทำให้พื้นที่ปลูกฝิ่นในอัฟกานิสถานเพิ่มจาก 21 จังหวัดเป็น 24 จังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดทางตอนใต้และทางตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ปัญหาความมั่นคงทางอาหาร โดย USAID ประเมินว่า มีชาวอัฟกันประมาณ 9.3 ล้านคนประสบปัญหาการขาดแคลนอาหาร

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เข้าร่วมในองค์การระหว่างประเทศ และกลุ่มความร่วมมือ ทั้งในฐานะสมาชิกและผู้สังเกตการณ์ รวม 48 แห่ง/กลุ่ม ที่สำคัญ เช่น SAARC, OIC, IOM, ADB, UNESCO และ UNHCR เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หลังจากกลุ่มตอลิบันยึดอำนาจจากรัฐบาลแต่ยังไม่ได้รับรองสถานะรัฐบาลจากประชาคมระหว่างประเทศ ทำให้การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศต้องสิ้นสุดลง

การขนส่งและโทรคมนาคม อัฟกานิสถานมีท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 4 แห่ง ได้แก่ Hamid Karzai International Airport ในคาบูล Kandahar International Airport Mazar-e Sharif International Airport และ Herat International Airport และมีฐานทัพอากาศ 3 แห่ง สายการบิน Ariana Afghan เป็นสายการบินแห่งชาติให้บริการทั้งเส้นทางการบินในประเทศและต่างประเทศ โดยเส้นทางการบินระหว่างประเทศมีปลายทางที่ดูไบ อังการา อิสตันบูล ญิดดะฮ์ และมอสโก ส่วนสายการบินในประเทศอื่น ๆ ได้แก่ Kam Air, East Horizon Airways และ Safi Airways ระบบรถไฟที่ให้บริการในปัจจุบันมี 3 เส้นทางเชื่อมต่อกับเติร์กเมนิสถาน อุซเบกิสถาน และอิรัก มณฑลเจ้อเจียงของจีน ตลอดจนจะขยายเส้นทางเชื่อมกับอิหร่านและปากีสถาน การเดินทางในอัฟกานิสถานส่วนใหญ่ใช้รถประจำทางและรถยนต์ เส้นทางถนน ระยะทาง 42,150 กม. ด้านโทรคมนาคม อัฟกานิสถานมีหมายเลขโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 114,192 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 21.6 ล้านเลขหมาย (ปี 2559) รหัสโทรศัพท์ +93 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 3,531,770 คน (ปี 2559) รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .af

การเดินทาง ไม่มีเที่ยวบินตรงจากไทยไปอัฟกานิสถาน แต่สามารถเปลี่ยนเครื่องบินเพื่อต่อไปยังอัฟกานิสถานได้ที่อินเดียและสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์ โดยมีสายการบิน เช่น Turkish Airlines เอมิเรตส์แอร์ไลน์ และอินเดียแอร์ ให้บริการเส้นทางเมืองหลวงของดินแดนสหภาพเดลี-คาบูล 24 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ และเส้นทางดูไบ-คาบูล 48 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ นักท่องเที่ยวไทยทุกคนที่เดินทางไปอัฟกานิสถานต้องขอรับการตรวจลงตรา แต่ปัจจุบันยังไม่มี สอท.อัฟกานิสถาน/ไทย ดังนั้น นักท่องเที่ยวจำเป็นต้อง 1) ส่งหนังสือเดินทางราชการผ่านกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา กระทรวงต่างประเทศ เพื่อขอรับการตรวจลงตราจาก สอท.อัฟกานิสถาน/กัวลาลัมเปอร์ และ 2) ขอรับการตรวจลงตราด้วยตนเองที่ สอท.อัฟกานิสถาน/ดูไบ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ในอัฟกานิสถานยังมีอันตรายสูงจากการสู้รบรุนแรงในหลายพื้นที่ จึงต้องเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ เวลาที่อัฟกานิสถานช้ากว่าไทย 2 ชม. 30 นาที

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

กลุ่มตอลิบานยึดอำนาจจากรัฐบาลอัฟกานิสถานเมื่อ 15 ส.ค.2564 และประกาศแต่งตั้งรัฐบาลชั่วคราวบริหารประเทศเมื่อ 7 ก.ย.2564 อย่างไรก็ตามหลังจากประกาศจัดตั้งรัฐบาล ยังไม่มีประเทศใดรับรองสถานะรัฐบาลของกลุ่มตอลิบาน นอกจากนี้ สหรัฐฯ ประกาศอายัดทรัพย์สินของอัฟกานิสถานจำนวน 9,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ IMF และ World Bank ระงับการเข้าถึงเงินกู้ทำให้รัฐบาลตอลิบานประสบปัญหาการบริหารประเทศ ขาดเงินงบประมาณเพื่อจ่ายค่าจ้างเจ้าหน้าที่และใช้จ่ายสำหรับดูแลประชาชน

อย่างไรก็ตาม สหรัฐฯ องค์การสหประชาชาติ (UN) และองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนยังคงให้ความช่วยเหลือแก่ชาวอัฟกานิสถานตามหลักสิทธิมนุษยชนต่อไป ทั้งนี้ อัฟกานิสถานภายใต้การบริหารของรัฐบาลตอลิบานต้องเผชิญความท้าทายหลายด้านเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจ และการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในประเทศจากกลุ่มก่อการร้าย Islamic State Khorasan Province (ISKP) ที่เป็นศัตรูสำคัญของกลุ่มตอลิบาน และก่อเหตุโจมตีบ่อยครั้งตั้งแต่กลุ่มตอลิบานประกาศจัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ

การบริหารประเทศของรัฐบาลตอลิบานภายใต้การปกครองแบบรัฐอิสลามโดยใช้หลักกฎหมายอิสลามบริหารประเทศอีกครั้งของกลุ่มตอลิบาน ทำให้ประชาคมระหว่างประเทศจับตามองอย่างมาก เนื่องจากในอดีต (ห้วงปี 2539-2544) กลุ่มตอลิบานปกครองอัฟกานิสถานแบบแนวคิดสุดโต่ง มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ประชาชนอย่างรุนแรง เฉพาะอย่างยิ่งสตรีและเยาวชน รวมทั้งชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ ทั้งนี้ หลังการประกาศจัดตั้งคณะรัฐบาลบริหารประเทศ กลุ่มตอลิบานประกาศจะปรับเปลี่ยนการบริหารประเทศให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยจะเคารพสิทธิสตรี เยาวชนและชนกลุ่มน้อยเพิ่มขึ้น เพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชนและประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นประเด็นที่ประชาคมระหว่างประเทศให้ความสำคัญและจับตามองอย่างใกล้ชิด ปัจจุบันยังไม่มีประเทศใดรับรองสถานะรัฐบาลของกลุ่มตอลิบานอย่างเป็นทางการ

นาย Muhammad Hassan Akhund
(Mullah Muhammad Hassan Akhund)

ตำแหน่ง	รักษาการ นายกรัฐมนตรี
เกิด	ปี 2488 หรือ 2493 (อายุ 76 หรือ 72 ปี/ปี 2565) ที่ Pashmul อำเภอ Panjwayi (ปัจจุบันคืออำเภอ Zhari) จังหวัด Kandahar อัฟกานิสถาน
การศึกษา	โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม
สถานภาพครอบครัว	แต่งงานเมื่ออายุ 21 ไม่ทราบชื่อคู่สมรส บุตร
ประวัติทางการเมือง	<p>27 ก.ย.2539 ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและ รมว.กต.อัฟกานิสถาน ภายใต้รัฐบาลตอลิบาน</p> <p>13 พ.ย.2544 ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีอัฟกานิสถานและรอง รมว.กต.อัฟกานิสถาน สิ้นสุดลง หลังจากรัฐบาลตอลิบานในขณะนั้นถูกโค่นอำนาจโดยสหรัฐฯ</p> <p>7 ก.ย.2564 -ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งรักษาการนายกรัฐมนตรีอัฟกานิสถาน</p>
ข้อมูลอื่นๆ	<p>นาย Mohammad Hasan Akhund รักษาการนายกรัฐมนตรียังอยู่ในบัญชีดำของ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) ตั้งแต่ 25 มกราคม 2544 ตาม ข้อมติที่ 1267 (2542) และ 1333 (2543)</p> <p>เป็นสมาชิกของสภาผู้นำกลุ่มตอลิบาน (Rahbari shura) เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศและผู้ว่าจังหวัดกันดาฮาร์ช่วงที่กลุ่มตอลิบานปกครองประเทศครั้งแรก (ปี 2539-2544) และสืบเชื้อสายมาจากนาย Ahmad Shah Durrani ผู้ก่อตั้ง ประเทศอัฟกานิสถานยุคใหม่ที่ปกครองอัฟกานิสถานห้วงปี 2290-2315</p>

คณะรัฐมนตรีอัฟกานิสถาน

นายกรัฐมนตรี	Mullah Muhammad Hassan Akhund
รองนายกรัฐมนตรีคนที่ 1	Mullah Abdul Ghani Baradar
รองนายกรัฐมนตรีคนที่ 2	Molavi Abdul Salam Hanafi
รมว.กลาโหม	Molavi Muhammad Yaqoob Mujahid
รมว.มหาดไทย	Molavi Sirajudin Haqqani
รมว.การต่างประเทศ	Molavi Amir Khan Muttaqi
รมว.การคลัง	Mullah Hidayatullah Badri
รมว.ศึกษาธิการ	Sheikh Molavi Noorullah Munir
รมว.ข้อมูล ข่าวสารและการออกอากาศ	Mullah Khairullah Khairkhwa
รมว.เศรษฐกิจ	Qari Din Mohammad Hanif
รมว.ฮัจญ์และ Auqaf	Molavi Noor Muhammad Saqib
รมว.ยุติธรรม	Molavi Abdul Hakim Sharae
รมว.กิจการชายแดนและชนเผ่า	Noorullah Noori
รมว.การพัฒนาชนบท	Mullah Muhammad Yonus Khundzada
รมว.กิจการศาสนา	Sheikh Mohammad Khalid Munkar
รมว.กิจการสาธารณสุข	Mullah Abdul Manan Omari
รมว.แร่ธาตุและปิโตรเลียม	Mullah Muhammad Essa Akhund
รมว.ทรัพยากรน้ำและไฟฟ้า	Molavi Abdul Latif Mansoor
รมว.การบินพลเรือนและการขนส่ง	Hameed ullah Akhundzada
รมว.อุดมศึกษา	Abdul Baqi Haqqani
รมว.การสื่อสาร	Najeebullah Haqqani
รมว.ผู้ลี้ภัย	Khalil ul Rahman Haqqani
ผอ.หน่วยข่าวกรอง	Abdul Haq Wasiq
ผอ.ธนาคารชาติ (Da Afghanistan Bank)	Haji Mohammad Idrees
เสนาธิการ	Molavi Ahmad Jan Ahmadi
รมช.กลาโหม	Mullah Mohammad Fadel Akhund
ผบ.ทหารสูงสุด	Qari Faseeh udin
รมช.การต่างประเทศ	Sher Muhammad Abbas Stanikzai
รมช.มหาดไทย	Molavi Noor Jalal
รมช.ข้อมูล ข่าวสารและการออกอากาศ	Zabihullah Mujahid
รอง ผอ.หน่วยข่าวกรอง	Mullah Taj Mir Jawad
รอง ผอ.หน่วยข่าวกรองด้านบริหาร	Mullah Rahmat ullah Najeeb
รมช.มหาดไทย (ปราบปรามยาเสพติด)	Mullah Abdul Haq